

παλιότερα, ἐκεῖ ποὺ ὁ Ἀδισέννα θὰ πρέπει νὰ ἔχει προσευχηθεῖ.

Ὁ νότιος θόλος, τοῦ Νεζάμ-ολ-Μόλκ, σηκώνεται ἀδιάστα ἀπ' τοὺς τοίχους μιᾶς τετραγώνης αἰθουσας, ὁ Τάξ-ολ-Μόλκ ἔστησε ἓνα λιγότερο τέλειο θόλο πάνω σ' ἓνα δάσος ἀπὸ κολόνες.

Στὸ Βεραμίν
ὁ Μαλεσάχ ἔκοψε τὴν περιφάνεια του καὶ τὴν ἔκανε γυμνὴ
ποὺ σκληραίνει μὲ τὰ χρόνια, τὸ ἴδιο ποὺ βρῆκε τὸν Καγιάμ καλλιτέρο τιμητὴ ἀπ' τὸ Δημιουργὸ τοῦ Κοραίνου.
Τὸ κορμὶ τοῦ πάθους του ἦτανε πλιθεὺς καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀλγεβρα.

Τὴν Πόηση
τὴν θυμοῦνταν
πάρα πολύ, πολὺ καλά.
«Τελευταία καθηγητὴς σ' αὐτὸ τὸ πανεπιστήμιο»

εἶπε ὁ Καγιάμ γιὰ ἓνα τοιμημένο γάιδαρο,
«γι' αὐτὸ τὸ λόγο δὲ μπορούσε νὰ μπεῖ, δὲν τόλμαγε νὰ μ' ἀντικρύσει στὸ πρόσωπο».
Μὰ ἡ ἀπόφασί τους νὰ ἐξορκίσουν τοὺς βλάκες κατάρρευσσε
πρόσωπα μὲ τὸ καθεστῶς τῶν ἀπόλυτα ἡλιθίων.

Ἀπὸ φόβο νὰ κατηγορηθοῦν
σὰν ἀφελεῖς ἐμπόδιζαν τὴ σκέψη.
Στροβίλοι δίτροποι χωρὶς καθυστέρηση:
οἱ χτίστες τῆς Λά Τζιράλντα
ἐπανάλαβαν
βαριά, ἄθυμα,
μερικὰ ἀπ' τὰ πρότυπά τους σὲ τοῦβλο.
Ἀναρωτιέμαι τί σκεφτόταν ὁ Καγιάμ
γιὰ ὅλο τὸ χτίσιμο καὶ τὴν ὀργάνωση καθὼς
ἐξελλίσσονταν,
τοὺς ξένους, τοὺς ἀποφασισμένους Σελτζούκους,
ὅχι τόσο διαψασμένους γιὰ αἷμα ὅσο μερικοὶ εὐεργέτες τῆς ἀνθρωπότητας ἔαναφέροντας
ἴσως στὴ μνήμη τὸν τρόπο τοῦ Ἀμποῦ Ἀλὶ
γιὰ τοὺς γενναϊόδωρους πατρὸνες
βιβλία ἀνέκρουστα ἢ παντοῦ χαμένα
στὴ βιβλιοθήκη τῆς Μποκάρα,
καὶ τέσσερες ὥρες τὴ μέρα γράψιμο
πρὶν ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ πρωθυπουργοῦ.

.....

Στ' ἠ6β Σμῖθ (1902—71)

Ἡ Ἑμιλυ γράφει ἓνα καλὸ γράμμα

Ἡ Μαίημπελ παντρεύτηκε τὴν προσηγομένη
δομάδα

Ἔτσι τώρα ἔχει μείνει μόνο ὁ Τόμ

Στὸ γιατρὸ δὲν ἄρρεσε ὁ δῆχας τοῦ Ἀρθουρ
Ἡμουνά κρεβατωμένη ἀπὸ τὸ Πάσχα

Ξανακύλισμα ἀπ' τὸν παλιὸ μελεᾶ

Εἰμαι στὰ κάτω δωμάτια σήμερα

Καθὼς σοῦ γράφω

Ἀκούω τὸν Ἀρθουρ νὰ τριγυρίζει πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι μου

Τοῦ ἄρρεσι νὰ τριγυρίζει

Εὐχαριστῶ τὸ Θεὸ τοῦ ἔχει ἄφθονο χῶρο γιὰ νὰ τριγυρίζει

Ἔχουμε ἑπτὰ ὑποδωμάτια

Κι ἓνα παραπάνω

Ποῦ χρησιμεύει γιὰ διαμέρισμα τοῦ σωφροῦ καὶ τῆς γυναίκας του

Ἔχουμε ἀρκετὰ γιὰ νάμιαστε εὐχαριστημένοι

Ὁ νέος ἐφημέριος ἦρθε χθὲς

Ὁ κόσμος λέει ὅτι φέρονται μιά πνοὴ φρέσκου ἀέρα

Μὲ ἀγῆνη ψυχρὴ

Ἀν νομίζω ὅτι εἶναι καθωσπρέπει

Ναί, θημάμαι τὸν Μωρίς πολὺ καλά

Καλὸ καὶ αὐτὸ νὰ παντρευτεῖ στὴν ἡλικία τοῦ
Ἑκτείνῃ θὰ πρέπει νὰ εἶναι τρελλή

Ἦξερες ὅτι ἡ Μαίη μετακόμισε;

Ἀγ' ὅπου πέθανε ὁ Ἐντουαρντ ἦτανε πολὺ μόνη

Ἦταν καρκίνος

Ὅχι, δὲν ξέρω τίποτε γιὰ τὴ Μώντ
Δὲ θάθελα ποτὲ νὰ ξανακούσω τ' ὄνομά της
Κατὰ τὴ γνώμη μου ἡ Μώντ
Εἶναι σατανικὴ γυναίκα

Ὁ ὁμηγετής μας ἔφυγε

Καὶ ἀνακουφιστήκαμε

Τὰ μεροδούλια εἶναι πολὺ ψηλά στὸ Τόνγκρεϊτ

Γράψε καὶ πές μου πῶς εἶσαι, ἀγαπητὴ μου,

Καὶ τὰ κορίτσια,

Ἡ Φοίδη καὶ ἡ Ρόουζ

Πρέπει νὰ εἶναι μεγάλη παρηγοριά γιὰ σένα

Ἡ Φοίδη καὶ ἡ Ρόουζ.

Τζὼν Μπέτζεμαν (1906)

Ὁδὸς Ντεδονσάιρ

Ἡ βαρεὰ πόρτα ἀπὸ μαόνι μὲ τὴ σιδηροποικιλή ἐπένδυσή της

Κλείνει. Κι ὁ ἦχος εἶναι πλούσιος, συμπαινωτός, διακριτικός.

Ὁ ἥλιος λάμπει ἀκόμα πάνω σ' αὐτὸ τὸ σκηνικό δέκατον ὕψους αἰθνα

Μὲ Ἐδουαρδιανὰ φρεντιανὰ στολίδια—Ὁδὸς Ντεδονσάιρ.